

me in pace, & socius sim consolationis.

O Jesu, mi Jesu, qui dixisti: cùm exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum; ecce te exaltatum video in hoc patibulo: eja ergo suscipe me inter amorosa brachia tua, quæ pro me in hac cruce extensa cerno, trahe ad te animam meam, nec dimittas, donec recipias eam in æterna tabernacula; suscipe me dulcissime Jesu in misericordia tua, suscipe in pace spiritum meum.

ASPIRATIONES

ad felicem mortem postulandam.

O bone Jesu: cùm statutum sit omnibus hominibus semel mori, & cùm ex mortis momento pendeat tota æternitatis causa, rogo te ut beatæ mortis curæ viriliter & semper studeam, ne, heu! in æternum peream pessima & irreparabili peccatorum morte.

O bone Jesu, qui dixisti: vigilate, quia nescitis neque diem neque horam; libera me à subitanea & improvisa morte: quapropter rogo te, ut de mortis adventu incertus, maturè domui meæ disponam, & moriar quotidie, exemplo Apostoli, ut ad mortem semper paratus, possim in prima, secunda, & tertia vigilia, ac singulis momentis, mori, te propitio, morte justorum.

O bone Jesu, qui nobis præcipis, ut tamquam advenæ & peregrini abstineamus à carnalibus desideriis, & utamur hoc mundo tamquam non utentes, quia præterit figura hujus mundi; rogo te, ut non habens hic manentem civitatem, futuram tantò ardentius inquiram, & ut relictis omnibus, saltem corde & animo, antequàm moriar liberius & ardentissimè cupiam dissolvi & esse tecum, ac inebriari ubertate domus tuæ.

O bone Jesu! ò Deus bonitas, & protector vitæ meæ! ò charitas Deus, & ignis consumens! da mihi, præsertim in hora mortis, fidei, spei, & charitatis augmentum, ut firmius credens, securius sperans, & ardentius amans, merear propter nimiam charitatem tuam assequi quod promittis.

O bone Jesu, qui cor contritum & humiliatum numquàm despicias, & qui sanas contritos corde, rogo te ut per totam vitam, & præcipuè in hora mortis, recogitem tibi, & propter te summè bonum, omnes annos meos in amaritudine animæ meæ; tunc acceptabis sacrificium justitiæ, remittes mihi peccata multa, quoniam dilexero multum; & quia præstabilis est bonitas tua super malitia peccatoris, lavabis me, & super nivem dealbabor, quia misericordia tua plena est terra; tunc mundus corde in pace, & te videbo in gloria, & interim dicam semper: confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.

O bone Jesu, qui instituisti sacramenta, ut per illa omnis vera justitia vel incipiat, vel incepta augeatur, vel amissa recuperetur; (a) concede mihi spatium dignè suscipiendi in hora mortis sacramentum Penitentiae, Eucharistiæ & Extremæ-Uctionis, ut hauriens in gaudio de his fontibus tuis aquam salientem in vitam æternam, gustem in cœlo illa gaudia plena, quorum pignus in his sacramentis nobis, misericors & miserator Dominus, reliquisti.

O bone Jesu, qui potestatem habens ponendi animam tuam & iterum sumendi eam, factus tamen es obediens usque ad mortem, mortem autem crucis; concede mihi gratiam, ut aspiciens in te auctorem fidei, & consummatorem Jesum, qui proposito tibi

(a) *Trid. Sess. 7. in præm.*

gaudio, sustinuisti crucem, voluntariè sacrificem tibi vitam meam, & dicam semper: magnificeris in me, ò Jesu Christe, in corpore meo sive per vitam, sive per mortem; non mea voluntas, sed tua semper fiat.

Ò bone Jesu, qui pestilentiam & morbos, non solum ob peccata inmittere consuevisti, sed etiam ad gloriam tuam manifestandam, & qui, quos diligis hos castigas & flagellas, rogo te ut in dolore patientiam habeam: nonne æquum est ut sicut bona suscipio de manu tua, ita & mala æquanimitè sustineam? Nonne vita & mors sunt à te? Nonne universa propter temetipsum operatus es? Eja ergo, mi Jesu, qui es patientia mea, & qui nobiscum es in tribulatione, adjuva me, ut propter te, & in unione dolorum tuorum patiens, ac in patientia mea animam meam viriliter possidens, audire tandem possim: jam hyems transit: surge amica mea & veni, intra in gaudium Domini tui.

Ò bone Jesu! ò fidelis Deus, qui non pateris nos tentari suprà id quod possumus, sed facis cum tentatione proventum, ut possimus sustinere, ne inducas me, instante morte, in tentationem infidelitatis, præsumptionis, desperationis, vel tristitiæ, tædii, molestiæ, vel impatientiæ, vel inordinati vivendi & salutis recuperandæ desiderii; & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum eris; veni ergo tunc, tanquàm bellator fortis, ut postquàm legitimè certavero, de manu inimicorum meorum liberatus, te miserante, coronari merear.

Ò bone Jesu! qui consolaris nos in omni tribulatione nostra, ne derelinquas me cum defecerit virtus mea, cum anxietur cor meum, pavebit, tædebit, & conturbabitur anima mea, attenuabitur spiritus meus; præsertim quandò dolores mortis cir-

cumdabunt me, torrentes iniquitatis meæ & terrores tui conturbabunt me, ac pericula inferni me invenient. Heu! undique mihi tunc erunt angustiae; ubi ergo, ubi parebo, si in hoc tempore malo discesseris à me, ò Deus salutis meæ?

Ò bone Jesu, judex vivorum & mortuorum, & qui, statim post mortem, me manifestari præcipies ante tremendum tuum tribunal; supplex oro ut non intres in judicium cum servo tuo, neque in furore tuo arguas me, nec facias mihi secundum peccata mea; sed miserere mei ante diem rationis, & dum tempus est miserendi, confige timore tuo carnes meas, ut, meipsum per vitam dijudicans, stem cum fiducia ante tribunal justitiæ tuæ.

Ò bone Jesu, qui nihil odisti horum quæ fecisti, qui non vis mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat, & qui latroni penitenti paradikum promisisti; rogo te ut secundum magnam misericordiam tuam miserearis mei in hora mortis meæ, & ut educas de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo; mirificabis misericordias tuas; ergo, ò Jesu, mi Jesu! da gloriam nomini tuo, & salva me fons pietatis.

Ò bone Jesu! per illum zelum quo languores nostros tuo livore sanasti; per angustias cordis tui, cum te à Patre derelictum clamasti; per agonias quas in hora mortis sustinuisti, miserere animæ meæ in egressu suo, & perduc eam in vitam æternam.

Attamen si justo judicio tuo descendero in purgatorium, ut poenæ peccatis meis debitæ plenius satisfaciam, jam nunc tribulationem meam, quam in hoc exilio passurus sum, ante te pronuntio Deus; & quoniam tunc amore vehementiùs languebo, & erunt mihi amariores lacrymæ, dum dicetur mihi: ubi est Deus tuus? accelera tunc ut eruas & conso-

leris me; excita fidelium voluntates, ut per illorum suffragia de illo carcere eductus, te citius possideam, ò centrum animæ meæ!

O bone Jesu! rogo te per illum doloris gladium quo dulcissimum Matris tuæ cor in passione tua transfixum fuit, ac per merita omnium Sanctorum, ut nec vita nec mors, neque alia creatura me à te separare valeat, & ut anima mea moriens morte justorum, & de terrestri domo hujus habitationis dissoluta, domum non manu factam habeat in cælis, & misericordias tuas in æternum cantet. Amen.

SPIRITUALIS

administratio Extremæ-Uctionis.

Quamvis tandem infirmeris ad mortem, charissime frater, tamen propter subitanam mortem non erit forsitan tempus adducendi Presbyteros Ecclesiæ, ut te oleo ungant, te oratione fidei allevent, & ut te à peccatorum reliquiis mudent. Ecquid, si in peccatis sis? Quapropter consultum est, ut sanus & incolumis tibi interdum, quasi jam morituro, administres spiritualiter & in voto Extremam-Uctionem, signando signo crucis Dominicæ, vel aqua benedicta singulos sensus, dicendo vehementi animi dolore:

Ad oculos.

Misericors & miserator Domine, per tuam piissimam misericordiam, & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulge mihi, quæso, quidquid peccavi per visum, per hos oculos, per quos, tanquam per fenestras, prævæ cogitationes, illicita desideria, ipsaque mors ascenderunt in animam meam. Propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo amplius peccare, volo autem mortificare oculos meos, eos clau-

dendo omnibus sæculi vanitatibus. O lumen oculorum meorum Deus, eos ipse averte, ne videant vanitatem. Ad te, Domine, ò pulchritudo antiqua, ad te sint semper oculi mei; perennes aquarum exitus deducant hæc peccatorum instrumenta in spiritu satisfactionis, quia non custodierunt legem tuam.

Ad aures.

Misericors & miserator Domine, per tuam piissimam misericordiam, & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulgeas mihi, quæso, quidquid peccavi per auditum; lava aures meas à colloquiis quæ contra divinam majestatem tuam, contra proximum & meipsum avidè audierunt.

Propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo amplius peccare, volo autem mortificare aures meas, eas spinis sepiendo, sive in spiritu humilitatis & satisfactionis, sive ut non amplius audiam iniquorum fabulationes, sive & quidem præcipuè, quò attentius audiam quid loquaris in me Dominus Deus.

Ad os.

Misericors & miserator Domine, per tuam piissimam misericordiam & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulgeas mihi, quæso, quidquid peccavi per gustum, crapulæ hactenus, tanquam Deo, servientem. Heu mihi! hoc guttur & os meum fuerunt sepulchrum patens, ex abundantia fœtidi cordis mei loquens & ructans vaniloquia, scurrilia, falsa, turpia mendaciorum & detractionum monstra. Propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo amplius peccare, volo autem mortificare gustum meum, sobriè vivens, ac alimenta ut medicamenta sumens, & os meum, ei ponens custodiam, ut non declinet cor meum in verba malitiæ, nec in otiosa; quinimò,

quoad fas erit, servabo silentium in spiritu humilitatis: si autem loquar, de regno tuo, & sermones tuos dumtaxat pro viribus, te inspirante, loquar; in multiloquio enim non deest peccatum: expertus loquor.

Ad nares.

Miserator & misericors Domine, per tuam piissimam misericordiam, & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulge mihi, quæso, quidquid peccavi per odoratum. Propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo ampliùs peccare, volo autem mortificare propter te, ac in spiritu humilitatis & satisfactionis, odoratum meum, in rebus etiam licitis, omnia hujus mundi ut fœtida stercora arbitrans & declinans; tu eris deinceps fragrans odor meus: da ut pariter sim ego bonus odor tuus, dans in omni loco, sicut balsamum aromatizans, suavitatem odoris.

Ad manus.

Miserator & misericors Domine, per tuam piissimam misericordiam & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulge mihi, quæso, quidquid peccavi per tactum manuum. Heu mihi! quot mala opera turpiter patrarunt manus istæ? ecquid, si in operibus manuum mearum deprehensus fuisset ego peccator? Sed ò bone Jesu, patienter erga me egisti: igitur propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo ampliùs peccare. Et quoniam manus meæ iniquitatem fecerunt, jam deinceps distillabunt in spiritu satisfactionis myrrham pœnitentiæ. Da quod jubes, & jube quod vis.

Ad pedes.

Miserator & misericors Domine, per tuam piissimam misericordiam, & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulge mihi, quæso, quidquid pec-

cavi per incessum pedum; propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo ampliùs peccare, sed, ò bone Jesu, qui es via, perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea, & ut non sin lapis offensionis ac petra scandali.

Ad pectus.

Miserator & misericors Domine, per tuam piissimam misericordiam, & per merita Salvatoris mei Jesu Christi indulge mihi, quæso, quidquid peccavi per pravas cogitationes cordis. Heu! de hoc corde exierunt omnia peccata mea, igitur scindatur dolore cor meum; propitius esto mihi peccatori, doleo quia tibi soli peccavi summè bono & dilecto; jam nolo ampliùs peccare, volo te deinceps diligere ex toto corde, tibi servire & te adorare ex toto corde. Accipe hoc sacrificium justitiæ quod in spiritu humilitatis tibi indignus offero; sed amplius lava hoc cor meum ab iniquitate mea. Tunc benignè acceptabis istud sacrificium: *præbeo tibi cor meum; omnia mea tua sunt.*

PROTESTATIONES.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Ego. N. sciens me moriturum, nesciens autem mortis diem neque horam, integris tamen corporis & animæ viribus, ac plena libertate adhuc fruens, protestor in conspectu Dei & coram omnibus viventibus.

I. Quòd sine fide impossibile sit placere Deo & salvari; quapropter volo mori in vera sanctæ catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ fide, in qua hæcenus vixi. Credo firmiter quidquid illa mihi credendum proponit, quia tu Domine, qui es ipsa veritas, illud revelasti; omnia credo, & illa intelligo eodem præcisè sensu, quo illa semper intellexit

sancta mater Ecclesia Romana, quæ omnium Ecclesiarum mater est & magistra, (a) Ecclesia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis, cui protestor me velle in omnibus esse obedientem, si necesse sit, usque ad mortem crucis. Confirma hoc propositum, Deus, quod operaris in me, ut non deficiat fides mea, confirmem verò fratres in eos.

II. Protestor quòd, cum fides sine operibus mortua sit, & vim patiatur regnum cælorum, velim viriliter agere, laborare sicut bonus miles Christi, incessanter operari bonum dum tempus habeo. Non tacebo die ac nocte laudare nomen Dei, ut per bona opera mea certam meam vocationem & electionem faciam, & ut inde intrem in gloriam Dei, in quam omnes sancti, & ipse Dominus Jesus non intrarunt nisi laborando à juventute sua, nisi operando & patiendo usque ad mortem.

III. Quapropter, protestor, ò altissime Deus, quòd velim te Deum meum adorare, tibi soli servire, & tibi benedicere in omni tempore; tu es Rex meus, Deus meus, & omnia: tibi ergo Regi sæculorum immortalis, soli Deo honor & gloria; tibi Domino & Deo meo subjecta erit anima mea, tibi semper sacrificabit hostiam laudis pro omnibus quæ retribuisti mihi: omnis terra adoret te, psallat, & benedicat tibi; hoc est & erit rationabile & sempiternum obsequium & desiderium cordis mei, quod tibi nunc offero pro omnibus agoniam momentis quibus præ angustia hæc mendellata holocausta offerre non valebo; nihil quidem sine te facere possum, sed mihi diffidens & in te confortatus, omnia possum; & sicut gratia tua sum id quod sum; ita gratia tua ero quod ero: rogo te ut gratia tua in me vacua non sit.

(a) *Trid. Sess. 7. can. 3. de Baptismo.*

IV. Domine Jesu! in manibus tuis sors mea, vitæ & mortis potestatem habens, mortificans & vivificans, deducens ad inferos & reducens; tu enim misereris, sed tui, Deus meus, misereris. Equis tibi imputabit, si perierint gentes quas tu fecisti? Quæ cum à te benè ordinata sint; protestor quòd me humillimè subdiciam sententiæ quam erga me vel contra me post iudicium feres; firmissimè credens quòd, si salvus faciendus sim, salvantis tui futurum sit donum; & quòd, si periero & fuerim reprobus, pereuntis mei futurum sit meritum (a) & dicam semper: perditio mea ex me; quapropter meritò iram tuam in æternum portabo, & multis iure vapulabo, quia sciens voluntatem tuam, hanc, servus nequam, facere nolui; & quia, incircumciso corde, Spiritui Sancto semper resistens, obduravi cor meum. Justus es Domine, & rectum iudicium tuum. O altitudo! adoro incomprehensibilia iudicia tua, tuasque investigabiles vias: Dominus es; quod bonum est in oculis tuis facias semper, ò Deus majestatis, in cuius ditione cuncta sunt posita; si tamen, heu! adeò infelix fuerim, ut maledictus, in æternum à te Deo meo separandus sim, hanc velim mihi concedere gratiam, ut per residuum annorum meorum sis tu dilectus meus mihi, & ego tibi, & quidquid iusto & occulto iudicio tuo mihi post mortem acciderit, contendam interrim diligere te ex toto corde meo, ò Deus cordis mei! Tu scis Domine quia amo te, & quidem propter te; non enim quæro quæ mea sunt, sed te.

V. Non sum quidem dignus nec oculos in cælum levare, quia iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum; sed quis intelliget, Domine, misericor-

(a) *Conc. Araus.*

dias tuas? Igitur quamvis occideris me, licet merito dicere possim: infernus domus mea est; protestor tamen quod sperem in bonitate tua, quia præstabilis est super malitia mea. Iterum & securè dico: in te Domine spero, non confundar in æternum; annuntiabo hoc in universa terra, & ubique omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi in misericordia? beatus homo qui sperat in te. Sperate in Deo omnis congregatio populi, & facite bonitatem, ne Deum tentare videamini.

VI. Protestor quòd diligam te ex toto corde meo, quia bonus es tu. Quis mihi hoc tribuat ut, charitatis incendiis, potius quàm vi mortis, obdormiam in te, ò Deus cordis mei, & quia amo te, plenissimè accepto calicem morbi & mortis in unione passionis & mortis tuæ. Diligo etiam proximum meum, & inimicos meos propter te.

VII. Protestor quòd doleam de peccatis meis propter te summè dilectum; iterum dico, & quoad vixero, ex abundantia cordis dicam, quòd ad hunc animi dolorem non me moveat nec gehennæ timor, nec gloriæ desiderium, sed summa bonitas tua, summè amabilis; & malo tibi dilecto mori, quam tibi offenso vivere. O! quando liberabor de corpore mortis hujus, ut jam non amplius peccem tibi, & ut perfectè in sæcula sæculorum laudem te?

VI. I. Quoniam reddenda omnibus debita præcipis, protestor quòd paratum sit cor meum ad redimenda, sive in hac vita sive in purgatorio, tot peccata quæ contra Divinam tuam Majestatem commisi; paratum insuper ad satisfaciendum, antequam moriar, omnibus his quos offendi & læsi verbo, scandalo, fraude, &c. & ab illis omnibus veniam supplex oro, eorumque precibus me confidenter committo.

IX. Etiam si oportuerit me millies mori, protes-

tor quòd jam nolim amplius peccare. Heu tamen! eum militia sit vita hominis super terram; protestor quòd tua gratia adjutus, nolim assentiri suggestionibus quas satanas mihi in hora mortis suggeret: contra fidem, spem & charitatem; ut autem, instante agone, fortis sim in bello, & fidelis usque ad mortem, protestor quòd Sacramenta Ecclesiæ his in angustiis recipere optem, & quòd ardeenter desiderem, si amplius loqui non potuerim, commendare spiritum meum in manus tuas, & me committere præsiidiis beatæ Mariæ Virginis & omnium Sanctorum; ut has armaturas accipiens, victor evadam, & obtineam coronam vitæ. Amen.

COMMENDATIO ANIMÆ.

Ad Crucifixi imaginem provolutus, vel eam præ manibus tenens, recita devotissimè animæ commendationem, quæ habetur in Breviario, & quam tibi morienti nemo forsitan recitabit; vel istam, si tibi ita expedierit.

Egredere anima mea, egredere de corpore mortis hujus, Dominus adest & vocat te; tempus est ut manifeste ante Tribunal ejus, ut judicaris, & recipias secundum opera tua.

Dulcissime Jesu? scio quidem te esse Judicem vivorum & mortuorum, sed etiam scio te esse Patrem, & clementissimum Patrem; qui non vis mortem peccatoris, sed ut in æternum vivat. Nemo tam Pater quàm tu, ò bone Jesu! non solum enim formasti me ad imaginem & similitudinem tuam, non solum redemisti me & conservasti, non solum patienter erga me egisti, & me millies ex inferno inferiori liberasti; verum etiam mortuus est propter justificationem meam, ut divinæ naturæ tuæ & gloriæ consors fierem. Grandis misericordia! quis similis tibi?

Quoniam ergo, piissime Jesu, opus manuum tuarum sum ego, & tui Sanguinis pretium, corona me in misericordia tua, ne derelinquas animam meam in inferno: in inferno enim quis confitebitur tibi? eam verò suscipe in manus tuas quæ fecerunt, & redemerunt me, in manus tuas quas clavis pro me perforatas video: suscipe me Jesu Christe inter hæc amoroſa brachia, quæ in hac cruce extensa fiducialiter amplector, corona me nunc in misericordia & miserationibus: peccavi quidem in cælum & coram te; sed ecce Domine Jesu, ecce pono hanc crucem & mortem tuam inter judicium tuum & miseram animam meam; ecce vehementi animi dolore, ardenti amore, ac tota fiducia dico quod & tuus protomartyr moriens dicebat; suscipe spiritum meum, dulcissime Plasmator & Redemptor mi, tuus sum ego, salvum me fac; in manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me Deus veritatis. Aperi Domine, aperi; me expectant Justi donec retribuas mihi, ut unâ cum illis confitear nomini tuo. Fui quidem semper servus inutilis, spero tamen gloriam per misericordiam tuam quam mecum semper fecisti; corona nunc misericordias tuas, & eas in æternum cantabo.

O Pater Æterne, Pater misericordiarum, respice, supplex oro, respice in faciem Christi tui, ac per eum indignationem tuam averte à me, & recipe me in dilecta tabernacula tua, in quæ ardentissimè concupiscit & deficit anima mea; in sæcula sæculorum laudabo te.

Maria Mater gratiæ, Mater misericordiæ, quæ doloris gladio percussa, Filio tuo morienti juxta crucem adstitisti, opem feras mihi, quæso, super lectum doloris mei, mihi que periclitanti manuum tuarum, propitia, porrige dexteram; monstra nunc præsertim te esse Matrem, tu me ab hoste protege, ac me in hora mortis suscipe.

Tu es refugium peccatorum: eja ergo advocata mea, illos tuos misericordes oculos ad me converte, & Jesum benedictum fructum ventris tui mihi post hoc exilium ostende, ò clemens, ò pia, ò dulcis Virgo Maria.

O Archangele Michael, qui zelo zelatus pro Domino Deo Exercituum, Militiæ cœlestis meruisti Principatum, defende me in prælio, ut non peream in tremendo judicio.

O vos Angeli, quibus Deus mandavit de me ut custodiretis me in omnibus viis meis; qui semper faciem Patris in cœlis videtis, qui super uno peccatore penitentiam agente gaudetis, ò administratorii spiritus, qui capientibus hæreditatem salutis in ministerium missi estis, & qui malos de medio justorum separabitis; de ore leonis, fortes in prælio, liberate me; occurrite Angeli Domini, aperite mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor vobiscum Domino.

Sancte Joseph, qui Mariæ Sponsus eligi, & Jesu Pater putari meruisti; qui inter brachia Jesu & Mariæ mortuus, in Domino obdormisti; ò specialis beatæ mortis Protector! impetra mihi pretiosam Sanctorum mortem.

O Sancti omnes, qui ludibria & verbera experti, & propter justitiam passi, videtis nunc non in ænigmatate, sed facie ad faciem Dominum Deum vestrum, orate pro me, ut de laqueo venantium liberatus, Deum Deorum in sancta Sion in æternum laudem. Amen.

T Conclusio hujusce ad mortem præparationis.
Tansige residuum hujus diei eadem animi tranquillitate quasi inter Jesu brachia inspirasses, in æternum victurus, & claudens recollectionis diem, gratias age Deo, qui te in solitudinem ducens, locutus est ad cor tuum eloquia ignita; exeat ex hac solitudine sicut Apostoli, expirans flammam ignis, factus ipsi diabolo ter-

ribilis ac mundo tibi que mortuus, jam non tibi vivas, sed Christo. Quapropter ista sequere documenta:

I. Offer Deo proposita tua, eum enixè roga ut eis benedicat eaque fœcundet, confirmando quod operatus est in te, disponendo ascensiones in corde tuo, & te confortando contra impetus inimicorum tuorum, ut non prevaleant adversùs te, & ut victor usque in finem perseveres.

II. Cave tamen ne vaga & generalia sint proposita tua, perscrutare & aggredere illud tuum radicale vitium à quo cætera pullulant, quodque tuam perfectionem retardat & est relapsuum origo. Igitur oportet ut per totum sequentem mensem omnem curam impendas ad illud eradicandum; adhibe ad hunc finem examen particulare, vigilantiam, orationem, pœnitentiam medicinalem, actus contrarios, tui diffidentiam, in Deo spem, & Sanctorum præsidium.

III. Ne animo confidas, imò ne mireris si labaris, aut si non tantum proficias quantum optas; terra tua, scilicet cor tuum ad malum pronum, dabit fructum suum, & germinabit tibi identidem tribulos & spinas peccatorum: igitur si lapsus sis, redeas cum fiducia ad Sacramentum Pœnitentiæ; si opus sit, renova propositum tuum, legitimè certa, quotidie incipe; tantum proficies, quantum tibi vim intuleris (a): jugis conatus ad perfectionem, perfectio reputatur. (b)

IV. Quo ferventiùs his monitis pareas, in omnibus operibus tuis memorare novissima tua, & in æternum non peccabis. Quapropter singulis diei horis dicit tibi: transit mundus, tempus breve est, ventus est vita mea, anni mei sicut aranea meditabuntur; sed heu! appropinquat æternitas, & æternitas nunquam finienda.

(a) *Imit. Christ.* (b) *S. Bern.*

V. Hora tertia pomeridiana hanc effunde orationem: *O Domine Jesu Christe, rogo te per illam amaritudinem Passionis tuæ quam in hora mortis sustinisti: maxime tunc quando tua sanctissima Anima de benedicto tuo Corpore est egressa, miserere animæ meæ in egressu suo de corpore meo, & perduc eam in vitam æternam.* Amen.

VI. Quando videris Viaticum, aut Extremam-Uncionem ad infirmum & moribundum deferri, dicit tibi: tandem ego ipse versabor in infirmitate mea, sicut ille nunc in sua versatur. Quid tunc me fecisse vellem? Ero tunc ad mortem paratus, si nunc sanus & incolumis non aptem oleum bonorum operum? Quo fervore Sacramenta in hora mortis recipiam, si per vitam abutar his fontibus Salvatoris?

VII. Quando campanæ te de alicujus morte monuerint, hæc tecum cogita: *Hic mortuus est, jam judicatus est, vel in æternum inter Sanctos computandus, vel in æternum igni cum diabolo deputandus.* Idipsum de me dicitur. Eadem, vel aliæ campanæ populum de mea morte monebunt; peribit quidem memoria mea cum sonitu; verum ubi parebo, si non moriar quotidie, si maturè & ex nunc non disponam domui meæ, & beatæ mortis studio non iticumbam? Et licet homines me post mortem laudent, quid me proderit, si ad inferna descendero?

VIII. Quando videris defunctum ad tumulum deferri, lege in ejus vultu fœde mutato caducitatem rerum humanarum; cogita illum te sic monere: *Mibi heri, & tibi hodie: omnis caro fœnum, & omnis gloria ejus quasi flos agri; exsiccatum est fœnum, & cecidit flos. Vanitas vanitatum, & omnia vanitas; se ad mortem parare, & ad mortem esse semper paratum hæc est vera & unica sapientia: cætera nugacitas, fascinatio intellectus: unde fit ut infinitus sit stultorum numerus.*

Sed heu! Undè evenit illa nimis frequens stultitia? Audi quid scriptum sit, & quomodo fiat verum istud: *desolatione desolata est terra, quia nullus est qui recogitet corde.* Hæc fœtida nimis spectacula usu vilescunt, ut jam monuimus; aliorum tumultum oscitanter videmus, nostrum autem à longè aspiciamus; & sic parùm satagimus ut per bona opera certam nostram vocationem faciamus; & tamen in imagine pertransit homo; undè, sicut pisces capiuntur hamo, & aves laqueo, sic subitò capiuntur homines in tempore malo; & dum inducias petunt usque manè, moriuntur; pulsant quidem, sed jam clausa est janua, & eis terribiliter dicitur: *nescio vos.*

O filii hominum, & præsertim nos Sacerdotes qui hæc sæpissimè legimus & dicimus; quis nos ita fascinauit ut, scientes & volentes, à satana nos turpiter tentari sinamus, & nobis, ò cæci, imponamus? Usquequò gravi corde diligemus vanitatem, & queremus mendacium? Eja ergo, fratres charissimi, misereamur animæ nostræ, providentes maturè studio beatæ mortis, & huic quam tradidimus ad vitam viæ, sedulò inhaerentes.

Misereamur etiam periclitanti moribundorum animæ, eos in tam difficili lucta fideliter adjuvantes, & ad felicem exitum dirigentes. Complura ad hoc opportuna exercitia suggerit ista ad mortem præparatio: hæc eligamus quæ cuilibet agonizanti aptiora noverimus; quæ tamen non temerè & confertim, sed sensim, leniter & per intervalla ingerenda sunt. Si huic pietatis officio desimus, quomodo charitas Dei in nobis est? Qua fronte boni pastorem nomen induimus? Nonne, heu! eadem mensura qua mensi fuerimus, remittetur nobis?

O. S. C. S. R. E.

INDEX

HUIUSCE AD MORTEM

PRÆPARATIONIS.

<i>Viva ad Sacerdotes exhortatio.</i>	pag. 1
<i>Præparatio ad recollectionem unius diei ex singulis mensibus.</i>	4
<i>Reflexiones de morte & de ejus circumstantiis.</i>	5
<i>Exercitia pro ejus recollectionis die & ordo diei.</i>	7
<i>Monita salutis.</i>	8
<i>Meditatio de pessima pravorum Sacerdotum morte.</i>	ibid.
<i>Alia Meditatio. De stricto in pravos Sacerdotes judicio.</i>	11
<i>Præparatio ad confessionem totius mensis præteriti.</i>	13
<i>Reflexiones de statu conscientia.</i>	ibid.
<i>I. Generalis annorum recogitatio.</i>	14
<i>II. Horror peccati mortalis, præsertim superbia, luxuria & avaritia.</i>	ibid.
<i>III. Intemperantia in victu & vestitu.</i>	17
<i>IV. Detractio.</i>	ibid.
<i>V. Via spatiosa.</i>	18
<i>VI. Familiaritas cum laicis.</i>	ibid.
<i>VII. Peccatum veniale.</i>	19
<i>VIII. Vita tepida.</i>	20